

Sygn. akt II K 596/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Wolny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

Przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Agnieszki Romanowskiej

i oskarżyciela posiłkowego A. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 08 lutego i 22 marca 2022r. sprawy:

1. **T. P.,**

syna K. i A. z domu Z., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 grudnia 2019 r. w S. przy ul. (...), woj. (...), fałszywie oskarżył A. N. o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 kk, polegającego na pomówieniu jego osoby przez A. N. w treści odwołania z dnia 6 czerwca 2019r. skierowanego do Wojewody (...) za pośrednictwem Starosty (...) o takie działania, które mogły narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska przez wskazanie w wymienionym wyżej odwołaniu, że decyzja została uzyskana w wyniku popełnionego przez niego przestępstwa, co nie miało miejsca, w ten sposób, że złożył do organu powołanego w sprawach o przestępstwo, tj. do Sądu Rejonowego w Szczytnie prywatny akt oskarżenia przeciwko A. N., który to oskarżony prawomocnym wyrokiem wymienionego Sądu został uniewinniony od zarzucanego mu czynu, gdyż go nie popełnił,

tj. o czyn z art. 234 kk

II. w dniu 23 czerwca 2020 r. w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie przy ul. (...), woj. (...), złożył podczas rozprawy sądowej fałszywe zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu karnym o sygn. akt II K 696/19, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w których wskazał, że A. N. w toku rozmowy w grudniu 2019r. podtrzymywał, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 czerwca 2017r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu mu pozwolenia na budowę została uzyskana w wyniku przestępstwa popełnionego przez niego, tj. przez udzielenie korzyści majątkowej urzędnikom państwowym, podczas gdy A. N. nie używał tego rodzaju wyrażen,

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

2. **E. P. (1) z domu W.,**

córki C. i J. z domu K., ur. (...) w K.,

oskarżonej o to, że:

III. w dniu 14 lipca 2020 r. w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie przy ul. (...), woj. (...), złożyła podczas rozprawy sądowej fałszywe zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu karnym o sygn. akt II K 696/19, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w których wskazała, że A. N. w toku rozmowy w grudniu

2019r. podtrzymywał, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 czerwca 2017r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu mu pozwolenia na budowę została uzyskana w wyniku przestępstwa popełnionego przez jej męża T. P., tj. przez udzielenie korzyści majątkowej urzędnikom państwowym, podczas gdy A. N. nie używał tego rodzaju wyrażień,

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

I. oskarżonych T. P. i E. P. (2) uniewinnia od popełnienia zarzucanych im czynów,

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania ponosi Skarb Państwa,

III. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych tytułem zwrotu poniesionych przez nich wydatków w związku z ustanowieniem obrońcy kwoty po 988,92 (dziewięćset osiemdziesiąt osiem 92/100) zł

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 596/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
	<p>1. T. P.</p> <p>2. E. P. (2)</p>	<p>I. w dniu 16 grudnia 2019r. w S. przy ul. (...), woj. (...), fałszywie oskarżył A. N. o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 kk, polegającego na pomówieniu jego osoby przez A. N. w treści odwołania z dnia 6 czerwca 2019r. skierowanego do Wojewody (...) za pośrednictwem Starosty (...) o takie działania, które mogły narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska poprzez wskazanie w wymienionym wyżej odwołaniu, że decyzja została uzyskana w wyniku popełnionego przez niego przestępstwa, co nie miało miejsca, w ten sposób, że złożył do organu powołanego w sprawach o przestępstwo, to jest do Sądu Rejonowego w Szczytnie prywatny akt oskarżenia przeciwko A. N., który to oskarżony prawomocnym wyrokiem wymienionego Sądu został uniewinniony od zarzucanego mu czynu, gdyż go nie popełnił,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 234 kk</i></p> <p>II. w dniu 23 czerwca 2020r. w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie, przy ul. (...), woj. (...), złożył podczas rozprawy sądowej fałszywe zeznania, mające służyć za dowód w</p>	

postępowaniu karnym o sygn. II K 696/19, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w których wskazał, że A. N. w toku rozmowy w grudniu 2019r. podtrzymywał, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 czerwca 2017r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu mu pozwolenia na budowę została uzyskana w wyniku przestępstwa popełnionego przez niego, tj. przez udzielenie korzyści majątkowej urzędnikom państwowym, podczas gdy A. N. nie używał tego rodzaju wyrażeń,

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

III. w dniu 14 lipca 2020r. w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie, przy ul. (...), woj. (...), złożyła podczas rozprawy sądowej fałszywe zeznania, mające służyć za dowód w postępowaniu karnym o sygn. II K 696/19, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w których wskazała, że A. N. w toku rozmowy w grudniu 2019r. podtrzymywał, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 czerwca 2017r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu mu pozwolenia na budowę została uzyskana w wyniku przestępstwa

		<p>popelnionego przez jej męża T. P., tj. przez udzielenie korzyści majątkowej urzędnikom państwowym, podczas gdy A. N. nie używał tego rodzaju wyrażen,</p> <p>tj. o czyn z art. 233 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżony T. P. i jego żona, oskarżona E. P. (2), zamieszkują w miejscowości S., gdzie prowadzą gospodarstwo rolne i agroturystyczne. Sąsiednią nieruchomość, obejmującą działki nr (...) zajmuje oskarżyciel posiłkowy A. N. z żoną M. i matką W.. Obie rodziny od lat pozostają w konflikcie, związanym z użytkowaniem graniczących ze sobą działek, w tym budynku zajmowanego przez W. N., wybudowanego częściowo na należącej do oskarżonych działce nr (...) w okresie poprzedzającej jej nabycie przez państwa P.. Pomiędzy matką oskarżyciela posiłkowego a oskarżonym toczyły się postępowania cywilne o wydanie nieruchomości, zakończone cofnięciem powództwa przez T. P., a także o zasiedzenie, roszczenie W. N. nie zostało w tym zakresie uwzględnione.</p>	<p>Ad. 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego od słów „zaczęła się budowa” do słów „rozbierać”, - wyjaśnienia oskarżonej od słów „ja i mąż” do słów (...) - zeznania A. N. do słów „organu”, do słów „jako strony”, do słów „tak napisałem” - zeznania M. N. do słów „przestępstwa”, do słów „załagadzać”, od słów „na początku” do słów „obok naszej sypialni”, od słów „ja później” do słów „na policję” - zeznania K. N. od słów „wiem o dwóch punktach” do słów w tym odwołaniu”, od słów „mama wiedziała” do słów „dom babci” - zeznania A. J. (1) 	<p>Ad. 1</p> <ul style="list-style-type: none"> k. 292v k. 159v k. 139v k. 293v k. 294 k. 143v k. 294v k. 295 k. 307v k. 308 k. 308-308v i k. 56 akt II K 696/19 k. 42-44 k.95-96v Ad.2 k. 164 k.292v k. 293 k. 159v 	

<p>Oskarżyciel posiłkowy kwestionował także legalność i prawidłowość prac remontowych prowadzonych od 2017r. przez oskarżonych w budynku gospodarczym znajdującym się na granicy nieruchomości i przyległym do budynku zajmowanego przez W. N., okazując swoje niezadowolenie, dokumentując fotograficznie przebieg prac budowlanych i insynuując, iż oskarżeni musieli „załatwić” pozwolenie na ich wykonanie, podważając decyzję nr (...) z 09 czerwca 2017r. Starosty (...) o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu T. P. pozwolenie na budowę obejmujące przebudowę konstrukcji dachu na istniejącym budynku zlokalizowanym na jego działce o nr (...) położonej w S.. Postępowanie w tym przedmiocie zostało wznowione na skutek wniosku A. N. z dnia 07 listopada 2017r., w tym czasie oskarżyciel posiłkowy kierował zawiadomienia do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego.</p> <p>W kwietniu 2019r. na korytarzu przed salą rozpraw w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie oczekując na</p>	<p>- kserokopia decyzji</p> <p>- kserokopia odwołania</p> <p>Ad. 2</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonego do słów „popelnilem przestępstwo” i od słów „ja podtrzymuję” do słów „mnie pomówił”,</p> <p>do słów „o uczynienie wszystko kupić”, od słów „czytałem odwołanie” do słów „z jego treścią”,</p> <p>od słów „oprócz pani J.” do słów „takie słowa”</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonej do słów „uzyskać decyzję”</p> <p>- kserokopia prywatnego aktu oskarżenia</p> <p>Ad. 3</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonego od słów „podczas nagrywanej rozmowy” do słów „tego spotkania”,</p> <p>od słów „przez moment” do słów „do urzędników”, od słów „oskarżenia o przestępstwie”</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonej od słów „spotkanie” do słów „tej rozmowy”,</p> <p>- zeznania A. N. od słów „spotkanie zostało zainicjowane” do słów „było nagrywane”,</p> <p>od słów „państwo P.” do słów „do porozumienia”</p> <p>- zeznania M. N. od słów „spotkanie z grudnia” do słów „przestępstwa”,</p>	<p>k. 86-87</p> <p>Ad. 3</p> <p>k. 164</p> <p>k. 292v-293</p> <p>k. 159v</p> <p>k. 291v-292</p> <p>k. 140</p> <p>k. 293v</p> <p>k. 143v</p> <p>k. 294v</p> <p>k.295</p> <p>k.307v-308</p> <p>k.4</p> <p>k.22-36v, 104-129</p> <p>k.135-138</p> <p>Ad. 4</p> <p>k. 94-94v</p> <p>Ad. 5</p> <p>k. 164</p> <p>k. 13-14</p> <p>Ad.6</p> <p>k. 159v</p> <p>k. 16-17, 56-57</p> <p>Ad. 7</p> <p>k. 37-41v, 130</p>
--	---	--

rozprawę w sprawie o zasiedzenie oskarżyciel posiłkowy wygłosił w obecności pełnomocnika T. P. – radcy prawnego A. J. (1) – wywód na temat zbyt niskich wynagrodzeń urzędników, którzy powinni zarabiać więcej, gdyż w przeciwnym przypadku „jeden z drugim przyniesie parę złotych i urzędnik napisze mu, co będzie chciał”, wypowiadając te słowa spojrzął na wymienioną w sposób odebrany przez nią jako ostentacyjny. O powyższej wypowiedzi oskarżyciela posiłkowego A. J. (1) powiadomiła telefonicznie swego mocodawcę, nieobecnego tego dnia w budynku Sądu, z jego komentarza wywnioskowała, że tego rodzaju insynuacje A. N. wypowiadał już wcześniej.

Starosta (...) decyzją nr (...) z dnia 09 maja 2019r. odmówił uchylecia ostatecznej decyzji w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę. Od decyzji tej w dniu 06 czerwca 2019r. odwołał się oskarżyciel posiłkowy, zarzucając, iż wydanie pozwolenia na przebudowę dachu zostało wydane na skutek przestępstwa, właściciele działek (...) bez własnej winy nie brali udziału w postępowaniu dotyczącym pozwolenia na budowę,

od słów „państwo P. przyszli” do słów „wydała mi zgodę”, od słów „w czasie tej rozmowy” do słów „do drzwi”

- zeznania K. N. do słów „tym bardziej”, od słów „to spotkanie” do słów „na makaronie”

- płyta z nagraniem

- kserokopia stenogramu

- protokół oględzin nagrania k. 135-138

Ad. 4

- kserokopia zawiadomienia

Ad. 5

- wyjaśnienia oskarżonego od słów „podczas nagrywanej” do słów „w jakim sensie”

- kserokopia protokołu rozprawy

Ad. 6

- wyjaśnienia oskarżonej od słów „ja zeznałam” do słów „po spotkaniu”

- kserokopia protokołu rozprawy

Ad. 7

- kserokopia wyroku z uzasadnieniem

zaś Starosta (...) wydając pozwolenie na przebudowę dachu, zatwierdził budowę nowego od podstaw budynku, bezpośrednio wpływającego na sąsiednią zabudowę w sposób ograniczający zagospodarowanie i zabudowę sąsiednich działek. W wyniku odwołania A. N. Wojewoda (...) decyzją z dnia 23 września 2019r. uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę organowi I instancji do ponownego rozpoznania, z zaleceniem ponownego rozpatrzenia wniosku inwestora o pozwolenie na budowę oraz uznania A. i W. N. za strony postępowania.

M. N. miała nadto zastrzeżenia odnośnie hałasów dobiegających z posesji sąsiadów, związanych z użytkowaniem pompy ciepła i zachowaniem gości ich gospodarstwa agroturystycznego, na skutek jej wezwań w miejscu zamieszkania państwa P. interweniowała Policja.

2. Po zapoznaniu się z treścią odwołania, zawierającego sformułowanie o wydaniu zaskarżonej decyzji w wyniku przestępstwa, oskarżony zinterpretował powyższe sformułowanie jako zarzut pod własnym adresem jako inwestora o

dokonanie przestępstwa w celu uzyskania korzystnej dla siebie decyzji, zwłaszcza w powiązaniu z uzyskaną wcześniej od swego pełnomocnika informacją o wypowiedzi A. N. na temat możliwości uzyskania korzystnej decyzji na skutek wręczenia korzyści majątkowej właściwemu urzędnikowi. O treści odwołania i swoich odczuciach poinformował żonę E. P. (2), następnie w dniu 16 grudnia 2019r. skierował do Sądu Rejonowego w Szczytnie prywatny akt oskarżenia przeciwko A. N., zarzucając mu, że w odwołaniu skierowanym do Wojewody (...) za pośrednictwem Starosty (...) pomógł go o takie działania, które mogły narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, poprzez wskazanie w odwołaniu z 06 czerwca 2019r., że decyzja została uzyskana przez T. P. w wyniku przestępstwa, to jest o czyn z art. 212 § 1 kk. W uzasadnieniu powołał się na wskazanie przez oskarżonego w treści odwołania, że T. P. uzyskał decyzję administracyjną w wyniku przestępstwa, zaś na korytarzu w Sądzie Rejonowym w Szczytnie oświadczył, że wedle jego podejrzeń było to przestępstwo korupcji. Projekt aktu oskarżenia

został przygotowany przez radcę prawnego A. J. (2), na autorstwo wymienionej jako działającej w imieniu T. P. wskazywały użyte w piśmie zwroty, ostatecznie zostało ono podpisane i złożone osobiście przez oskarżyciela prywatnego.

Postępowanie toczyło się przed Sądem Rejonowym w Szczytnie za sygnatura akt II K 696/19.

3. W okresie poprzedzającym Święta Bożego Narodzenia, w drugiej połowie grudnia 2019r. oskarżeni na zaproszenie państwa N. udali się do ich domu, w trakcie kilkugodzinnej rozmowy poruszali między innymi temat pozwolenia na budowę i odwołania sporządzonego przez oskarżyciela posiłkowego. Spotkanie wbrew oczekiwaniom oskarżonych nie doprowadziło do wypracowania porozumienia, przebiegało w nieprzyjemnej atmosferze, obie strony wypowiadały pod swoim adresem żale i pretensje. A. N., jakkolwiek kilkakrotnie podkreślał, za wydanie zaskarżonej decyzji niezgodnie z prawem obarcza odpowiedzialnością urzędników Starostwa Powiatowego w S. i zaprzeczył, żeby użył w treści odwołania sformułowania, iż to T. P. miał dopuścić się

przestępstwa,
podtrzymywał swoje
zastrzeżenia do
prowadzonych przez
oskarżonych prac
budowlanych, wskazywał,
ze wobec niego urzędnicy
zachowali się inaczej,
odrzucając jego
dokumentację,
insynuował także, że
związek z warunkami
zabudowy mogli mieć
znajomi oskarżonych.

Przebieg spotkania został
nagrany przez M. N.,
telefonem komórkowym
położonym na szafce w
odległości około 3 m od
stołu, przy którym siedzieli
uczestnicy spotkania, bez
wiedzy jej męża oraz
oskarżonych

E. i T. P. zarówno
bezpośrednio po
powyższym spotkaniu,
jak i w późniejszych
rozmowach, utwierdzili
się w przekonaniu, iż
aluzje i insynuacje sąsiada
stanowią pomówienie o
uzyskanie decyzji na
skutek wręczenia łapówki.

4. W dniu 02 stycznia
2020r. A. N. złożył
pisemne zawiadomienie
do Prokuratury Okręgowej
w Olsztynie, domagając się
sprawdzenia pozwolenia
na budowę Nr I/274/17
wydanego T. P. z
uwagi na wydanie decyzji
niezgodnie z prawem
i przesłanki nadużycia
stanowiska urzędniczego
przy wydaniu powyższego
pozwolenia. W

uzasadnieniu wyraził domniemanie celowego pominięcia go jako strony postępowania, gdyż urzędnicy i pan P. wiedzieli, że będzie wnosił słuszne sprzeciwy, był osobą niewygodną, blokującą postępowanie w celu wydania pozwolenia na budowę. Zwrócenie się do Prokuratury Okręgowej w Olsztynie umotywował tym, że oskarżony jest osobą wpływową na terenie powiatu (...).

5. Na rozprawie w sprawie II K 696/19 w dniu 23 czerwca 2019r. T. P., zeznając w charakterze świadka, po pouczeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, podał, że zapis w odwołaniu zinterpretował jako pomówienie o wręczenie łapówki, gdyż przestępstwo miało zostać popełnione przez niego i urzędników, nadto z rozmowy przeprowadzonej w grudniu 2019r., po skierowaniu prywatnego aktu oskarżenia, wynikało, iż sąsiad uznał za fakt dopuszczenie się przez niego przestępstwa, z tego sformułowania się nie wycofywał, nie przywiązywał do tego wagi.

6. Na kolejnej rozprawie, w dniu 14 lipca 2020r., analogiczne zeznania złożyła przesłuchiwana w charakterze świadka oskarżona E. P. (2),

także pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Wskazała, że w trakcie grudniowego spotkania sąsiad zarzucał, iż pozwolenie zostało wydane w wyniku przestępstwa i sugerował, że T. P. musiał dać łapówkę, tak to zapamiętała.

7. Wyrokiem z dnia 04 lutego 2021r. w sprawie II K 696/19 A. N. został uniewinniony od zarzucanego mu czynu z art. 212 § 1 kk. W pisemnym uzasadnieniu wskazano, iż sformułowania zawarte w odwołaniu odnoszą się do nieprawidłowości popełnionych w procesie związanym z wydaniem zaskarżonej decyzji przez urzędników starostwa powiatowego i nie mogą zostać uznane za pomówienia pod adresem oskarżyciela prywatnego. Wyrok ten nie został zaskarżony przez T. P. i uprawomocnił się w dniu 13 marca 2021r.

Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	1. T. P.	I. w dniu 16 grudnia 2019r. w S.	

2. E. P. (2)

przy ul. (...), woj. (...), fałszywie oskarżył A. N. o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 kk, polegającego na pomówieniu jego osoby przez A. N. w treści odwołania z dnia 6 czerwca 2019r. skierowanego do Wojewody (...) za pośrednictwem Starosty (...) o takie działania, które mogły narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska poprzez wskazanie w wymienionym wyżej odwołaniu, że decyzja została uzyskana w wyniku popełnionego przez niego przestępstwa, co nie miało miejsca, w ten sposób, że złożył do organu powołanego w sprawach o przestępstwo, to jest do Sądu Rejonowego w Szczytnie prywatny akt oskarżenia przeciwko A. N., który to oskarżony prawomocnym wyrokiem wymienionego Sądu został uniewinniony od zarzucanego mu czynu, gdyż go nie popełnił,

tj. o czyn z art. 234 kk

II. w dniu 23 czerwca 2020r. w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie, przy ul. (...), woj. (...), złożył podczas rozprawy sądowej fałszywe zeznania, mające służyć za dowód w postępowaniu karnym o sygn. II K 696/19, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w

których wskazał, że A. N. w toku rozmowy w grudniu 2019r. podtrzymywał, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 czerwca 2017r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu mu pozwolenia na budowę została uzyskana w wyniku przestępstwa popełnionego przez niego, tj. przez udzielenie korzyści majątkowej urzędnikom państwowym, podczas gdy A. N. nie używał tego rodzaju wyrażeń,

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

III. w dniu 14 lipca 2020r. w budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie, przy ul. (...), woj. (...), złożyła podczas rozprawy sądowej fałszywe zeznania, mające służyć za dowód w postępowaniu karnym o sygn. II K 696/19, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, w których wskazała, że A. N. w toku rozmowy w grudniu 2019r. podtrzymywał, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 czerwca 2017r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu mu pozwolenia na budowę została uzyskana w wyniku przestępstwa popełnionego przez jej męża T. P., tj. przez udzielenie korzyści majątkowej urzędnikom państwowym, podczas gdy

		A. N. nie używał tego rodzaju wyrażen, tj. o czyn z art. 233 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżyciel posiłkowy nigdy nie zgłaszał pretensji pod adresem oskarżonego w związku z prowadzonymi na jego nieruchomości pracami budowlanymi, nigdy nie insynuował, że oskarżony musiał „załatwić” pozwolenie na budowę, nie wypowiadał słów dotyczących możliwości uzyskania pozwolenia na skutek wręczenia korzyści majątkowej odpowiednim urzędnikom, swoje pretensje kierował wyłącznie pod adresem pracowników Starostwa Powiatowego w S. odpowiedzialnych za wydanie zaskarżonej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na budowę.</p> <p>2. Oskarżony świadomie i celowo zmanipulował w treści prywatnego aktu oskarżenia zarzuty użyte przez A. N. w odwołaniu z dnia 06 czerwca 2019r., nie przytaczając zawartych w nim zapisów o wydaniu decyzji w wyniku przestępstwa, lecz posługując się sformułowaniem o</p>	<p>Ad. 1</p> <p>- zeznania A. N. od słów „podczas spotkania” do słów „przestępstwa”</p> <p>od słów „ja jestem” do słów „mama”</p> <p>- zeznania M. N.</p> <p>Ad. 2</p> <p>- zeznania A. N. od słów „ja w związku” do słów „w wyniku przestępstwa”</p> <p>od słów „ja napisałem” do słów „jako strony” i od słów „pamiętam treść” do słów „dopuscił się przestępstwa”</p> <p>- zeznania M. N. od słów „mój mąż” do słów „w wyniku przestępstwa”</p> <p>Ad. 3</p> <p>- zeznania A. N. od słów „w trakcie rozprawy” do słów „za łapówkę” i od słów „zarówno T.” do słów „nie popełniłem”</p> <p>- zeznania M. N. od słów „w trakcie rozprawy” do słów „za łapówkę” i od słów „zarówno T.” do słów „nie popełnił”</p> <p>Ad. 4</p>	<p>Ad. 1</p> <p>k. 140</p> <p>k. 294</p> <p>k. 294v-295</p> <p>Ad. 2</p> <p>k. 139v</p> <p>k. 293v</p> <p>k. 143v</p> <p>k. 295</p> <p>Ad. 3</p> <p>k. 140</p> <p>k. 293v</p> <p>k. 143v</p> <p>k. 295</p> <p>Ad. 4</p> <p>k. 140</p> <p>k. 293v</p> <p>k. 143v</p> <p>k. 295</p>	

<p>uzyskaniu przez niego decyzji w wyniku przestępstwa</p> <p>3. Oskarżony świadomie i celowo podał nieprawdę w zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 23 czerwca 2020r. w sprawie II K 696/20, twierdząc, iż w trakcie spotkania w grudniu 2019r. A. N. podtrzymał zawarty w odwołaniu z 06 czerwca 2019r. zarzut, iż zakwestionowana decyzja o udzieleniu pozwolenia na budowę została uzyskana przez T. P. w wyniku przestępstwa korupcji.</p> <p>4. Oskarżona świadomie i celowo podała nieprawdę w zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 14 lipca 2020r. w sprawie II K 696/20, twierdząc, iż w trakcie spotkania w grudniu 2019r. A. N. podtrzymał zawarty w odwołaniu z 06 czerwca 2019r. zarzut, iż zakwestionowana decyzja o udzieleniu pozwolenia na budowę została uzyskana przez T. P. w wyniku przestępstwa korupcji.</p>	<p>- zeznania A. N. od słów „sąd na posiedzeniu” do słów „pozwolenie” i od słów „zarówno T.” do słów „nie popełniłem”</p> <p>- zeznania M. N. od słów „sąd na posiedzeniu” do słów „pozwolenie” i od słów „zarówno T.” do słów „nie popełnił”</p>		
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

- protokół rozprawy z 14 lipca 2020r.

Ad. 7

- odpis wyroku z uzasadnieniem w sprawie II K 696/19

sąsiadów na ich nieruchomości z uwagi na negatywne skutki dla przybudówki zajmowanej przez jego matkę, znajdującej się częściowo na nieruchomości oskarżonych, okoliczności konfliktu sąsiedzkiego i fakt wzywania Policji w związku z dobiegającymi z posesji oskarżonych odgłosami odbieranymi przez nią jako uciążliwe podała także jego żona, nadto K. N. potwierdziła, że pomagała ojcu w sporządzeniu odwołania od decyzji zatwierdzającej prace budowlane na sąsiedniej nieruchomości i dokumentowała negatywne ich następstwa dla budynku zajmowanego przez jej babkę W. N.

- zostały uznane przez Sąd za w pełni wiarygodne, jako logiczne, szczegółowe i konsekwentne, znamionujące dążenie do możliwie dokładnego odtworzenia wypowiedzi A. N. zasłyszanej na korytarzu budynku Sądu Rejonowego w Szczytnie w trakcie oczekiwania na rozprawę w sprawie o zasiedzenie, w której występowała jako pełnomocnik T. P.; na szczególne podkreślenie zasługuje zaakcentowanie przez świadka, iż cytowane przez nią słowa oskarżyciela posiłkowego padły pod nieobecność oskarżonego, nie zawierały one

jednoznacznego odniesienia do jego osoby, miały charakter aluzji i insynuacji, odebranej przez nią jednoznacznie z uwagi na kontekst sytuacyjny oraz skierowanie na nią wzroku w sposób uznany przez ją jako ostentacyjny; świadek nie starała się przy tym w żadnym stopniu przejawiać wypowiedzi oskarżyciela posiłkowego, zaznaczając, z jakich powodów nadała im określone znaczenie i przekazała je w czasie rozmowy telefonicznej ze swoim mocodawcą

- stanowią w pełni wiarygodne, niekwestionowane źródło dowodowe

- jako pismo procesowe złożone przez oskarżyciela posiłkowego w toczącym się postępowaniu administracyjnym, zostało uznane za w pełni miarodajny dowód zawarty w nim treści

Ad. 2

- nie sposób nie zaaprobować stanowiska oskarżonego, iż zawarte w odwołaniu A. N. z 06 czerwca 2019r. sformułowania, jakoby kwestionowana decyzja została wydana w wyniku przestępstwa, odebrał jako nie zawierającą wprawdzie imiennego oskarżenia pod swoim adresem, insynuację, iż przestępstwo to zostało

popelnione przez niego jako inwestora wnioskującego o wydanie rzeczonoego pozwolenia; miec bowiem na uwadze nalezy wyrazone wprost w tresci przedmiotowego odwolania trojakiemu rodzaju zarzuty wobec kwestionowanej decyzji, sformulowane w odrębnych akapitach:

„- decyzja pozwolenia na budowe nr (...) z dnia 09.06.2017r. Starosty (...) zostala wydana w wyniku przestepstwa;

- strony (wlasciciel dzialki nr (...) i wlasciciel dzialki (...)) bez wlasnej winy nie brali udzialu w postepowaniu dotyczacym wydania decyzji pozwolenia na budowe nr (...)z dnia 09.06.2017r.;

- ponownie zarzucam Staroscie (...), ze wydane pozwolenie na przebudowe dachu zatwierdzilo budowe nowego od podstaw budynku, ktory bezposrednio wplywa na sasiednia zabudowe wprowadzajac ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowanie sasiednich dzialek” (vide kserokopia odwolania);

nadto w uzasadnieniu odwolania skarzaczy powoluje sie na wydanie decyzji z razacym naruszeniem prawa i przytacza nazwisko T. P. jako jej adresata; nie

sposób nadto podważyć wyjaśnień oskarżonego, wywodzącego, iż cytowane zapisy w powiązaniu z wcześniejszymi wypowiedziami ze strony A. N. usiłującego doprowadzić do wstrzymania prac budowlanych prowadzonych na podstawie przedmiotowej decyzji oraz informacjami przekazanymi mu przez pełnomocnik A. J. (1) zostały zinterpretowane przez niego jako pomówienia pod jego adresem, przekonanie o zniesławieniu przez oskarżyciela posiłkowego przekazał żonie i wyraził w prywatnym akcie oskarżenia, którego treść skonsultował ze swoją pełnomocnik

- polegają na prawdzie w zakresie dotyczącym zrelacjonowania im przez oskarżonego, iż poczuł się pomówiony sformułowaniami zawartymi przez A. N. w przedmiotowym odwołaniu oraz zwerbalizowania zamiaru wystąpienia na drogę prywatnoskargową; zaznaczyć w tym miejscu należy, iż A. J. (1) potwierdzając fakt przygotowania projektu prywatnego aktu oskarżenia nie była w stanie jednoznacznie określić, czy i jakich zmian dokonał w jego treści T. P.,

który ostatecznie wniósł skargę samodzielnie

- sporządzonego na potrzeby innego postępowania, stanowi jednoznaczny i obiektywny dowód zawartych w nim treści

Ad. 3

- zasługują na wiarę w części dotyczącej faktu spotkania z oskarżycielem posiłkowym i jego żoną na zaproszenie M. N. na terenie ich posesji w okresie pomiędzy datą skierowania prywatnego aktu oskarżenia a Świątami Bożego Narodzenia, a także w zakresie tematów podejmowanych w czasie kilkugodzinnej rozmowy, braku powzięcia satysfakcjonujących strony ustaleń odnośnie dzielącego ich sporu oraz powstania u obojga oskarżonych przekonania o podtrzymywaniu przez sąsiada oskarżeń zawartych w odwołaniu, w omawianej części wyjaśnienia obojga oskarżonych są bowiem niemal jednobrzmiące, logicznie spójne i szczegółowe, oboje także zgodnie zaznaczyli, iż nie pamiętają dokładnie przebiegu długotrwałego spotkania, przebiegającego w emocjonalnej atmosferze, nie są w stanie powtórzyć słów wypowiedzianych przez konkretnych

uczestników, w tym oskarżyciela posiłkowego, wskazali na utrwalenie w nich poczucia pomówienia przez A. N., przy jednoczesnym braku z jego strony imiennych oskarżeń o popełnienie konkretnego przestępstwa; wersja oskarżonych znajduje w tym zakresie potwierdzenie w treści nagrania załączonego na płycie, protokołu jego odtworzenia i sporządzonego stenogramu, z których wynika, iż oskarżyciel posiłkowy podtrzymywał swoje zastrzeżenia do prowadzonych przez oskarżonych prac budowlanych, wskazywał, że wobec niego urzędnicy zachowali się inaczej, odrzucając jego dokumentację, insynuował także, że związek z warunkami zabudowy mogli mieć znajomi oskarżonych (vide przekład zapisu dźwięku k. 128)

- w zakresie odnoszącym się do przebiegu spotkania i poruszanych w jego trakcie tematów, a nadto co do faktu nagrywania jego przebiegu telefonem komórkowym przez M. N. bez wiedzy pozostałych uczestników, zeznania świadków są wewnątrznie spójne i wzajemnie zgodne; za wiarygodną uznać trzeba także wersję oskarżyciela posiłkowego na temat kilkukrotnego

zapewniania oskarżonych, iż walczy nie z sąsiadami, lecz z urzędnikami i to ich obarcza odpowiedzialnością za wydaną decyzję, jest ona bowiem zgodna z treścią zeznań jego żony i znajduje odzwierciedlenie w treści nagrania załączonego na płycie, protokołu jego odtworzenia i sporządzonego stenogramu;

- uznano za przydatne jedynie w zakresie potwierdzającym pomoc udzieloną matce przy obsłudze telefonu komórkowego w związku z planowanym nagrywaniem przebiegu spotkania, świadek nie uczestniczyła w rozmowie z oskarżonymi, nie słyszała jej i nie posiada wiedzy na temat wypowiedzi stron, w tym odnoszących się do ewentualnych zarzutów uzyskania pozwolenia na budowę w sposób niezgodny z prawem

- zawierają utrwalony zapis dźwięku utrwalonego przez żonę oskarżyciela posiłkowego w trakcie spotkania w grudniu 2019r i jego pisemną transkrypcję, jakkolwiek zawarte w dokumentacji z odtworzenia nagrania zapisy wskazują na zmienną jakość dźwięku, uniemożliwiającą wierne oddanie wszystkich wypowiedzi, z uwagi na podane przez strony

okoliczności spotkania, odległość urzędu nagrywającego od miejsca, gdzie siedzieli jego uczestnicy oraz wielkość pomieszczenia nie można zdaniem Sądu w sposób nie budzący wątpliwości wykluczyć, czy nagranie odzwierciedla przebieg spotkania i wypowiedzi jego uczestników w stopniu pełnym; mieć na uwadze wszakże należy, iż oskarżeni po zapoznaniu się z nagraniem nie kwestionowali użycia przez A. N. utrwalonych w postaci zapisu dźwięku o jego pisemnej transkrypcji wypowiedzi

Ad. 4

- stanowi bezstronny dowód zawartych w nim treści, dokumentując działania oskarżyciela posiłkowego w związku z podważaniem prac budowlanych prowadzonych na posesji oskarżonych i stanowiących ich podstawę decyzji administracyjnych

Ad. 5

- zostały uznane za wiarygodne jako nie kwestionujące treści zeznań złożonych w charakterze świadka w sprawie II K 696/19

- stanowi w pełni miarodajny dokument odzwierciedlający zeznania złożone przez T. P. jako świadka

		<p>na rozprawie w dniu 23 czerwca 2020r., pozwalając na zrekonstruowanie jego wypowiedzi</p> <p>Ad. 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - zostały uznane za wiarygodne jako nie kwestionujące treści zeznań złożonych w charakterze świadka w sprawie II K 696/19 - stanowi w pełni miarodajny dokument odzwierciedlający zeznania złożone przez E. P. (2) jako świadka na rozprawie w dniu 14 lipca 2020r., pozwalając na zrekonstruowanie jej wypowiedzi <p>Ad. 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - stanowi dokument urzędowy sporządzony w toku innego postępowania, wskazując na odmowę podzielenia przez Sąd argumentacji zawartej w prywatnym akcie oskarżenia wniesionym przez T. P. i jej powody 	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

Ad. 1	Ad. 1	Ad. 1	
Ad. 2	- zeznania A. N., zeznania M. N.	- nie zasługują na wiarę w świetle spójnych i wzajemnie zgodnych wyjaśnień oskarżonych, uznanych we wcześniejszej części rozważań za wiarygodne zeznań A. J. (1), a także z uwagi na logiczną sprzeczność deklaracji oskarżyciela posiłkowego, jakoby nie miał on żadnych pretensji pod adresem sąsiadów i zastrzeżeń odnośnie prowadzonych przez nich prac budowlanych, kierując zarzuty wyłącznie wobec odpowiedzialnych za wydanie decyzji urzędników, z podejmowanymi w sposób znamionujący determinację i konsekwencję działaniami dążącymi do storpedowania kontynuowania przebudowy budynku sąsiadującego z przybudówką zajmowaną przez jego matkę, nazywaniem tych prac wprost samowolnymi i domaganiem się zachowania odległości 1,5 m od obiektu wybudowanego przez W. N. częściowo na nieruchomości należącej obecnie oskarżonych, na co wskazuje wprost treść sporządzanych pism (vide zawiadomienie k. 94-94v, odwołanie k.95-96, kserokopie orzeczeń k. 91-93, 98-99) oraz	
Ad. 3	Ad. 2		
Ad. 4	- zeznania A. N., zeznania M. N.		
	Ad. 3		
	- zeznania A. N., zeznania M. N.		
	Ad. 4		
	- zeznania A. N., zeznania M. N.		

wypowiedzi utrwalone na nagraniu (vide k. 127-128)

Ad. 2

- nie mogą zostać potraktowane jako wiarygodne w części sugerującej celowe zmanipulowanie przez oskarżonego wypowiedzi oskarżyciela posiłkowego zawartej w odwołaniu w celu sformułowania nieprawdziwego zarzutu w prywatnym akcie oskarżenia, do odmiennych wniosków prowadzi bowiem analiza wyjaśnień T. P., wskazującego w sposób logiczny i konsekwentny, dlaczego potraktował zawarte w uzasadnieniu odwołania zarzuty jako pomówienia pod własnym adresem, a nadto lektura prywatnego aktu oskarżenia, nawiązującego wprawdzie do treści przedmiotowego odwołania, lecz go nie cytującego, podnoszącego nadto dodatkowe okoliczności przemawiające za odebraniem przez oskarżonego insynuacji A. N. jako godzących w jego reputację (vide kserokopia prywatnego aktu oskarżenia k. 86-87)

Ad. 3

- nie sposób także podzielić przekonania świadków wskazujących, iż na rozprawie w dniu 23 czerwca 2020r. T. P. świadomie i

celowo podał nieprawdę, twierdząc, iż w trakcie spotkania w grudniu 2019r. A. N. podtrzymał zawarty w odwołaniu z 06 czerwca 2019r. zarzut, iż zakwestionowana decyzja o udzieleniu pozwolenia na budowę została uzyskana przez T. P. w wyniku przestępstwa korupcji, albowiem, jak wynika z protokołu rozprawy na k. 12-14, fragment zeznań T. P. dotyczący grudniowego spotkania brzmiał następująco „(...) spotkałem się razem ze swoją żoną z oskarżonym i jego żoną. Było to już po skierowaniu oskarżenia do sądu. Z rozmowy wynikało, że sąsiad uznał to, że to ja dopuściłem się przestępstwa, za fakt. Z tego sformułowania się nie wycofywał, nie przywiązywał do tego wagi. Ja w czasie tej rozmowy zakomunikowałem sąsiadowi, że zarzut został sformułowany na piśmie, to musimy to sobie wyjaśnić przed sądem (...)”.; warto w tym miejscu przytoczyć fragment zapisu odtworzenia nagrania (nieznanego oskarżonemu w trakcie składania zeznań w sprawie II K 696/19):

„(...) Głos męski 2: posłuchaj mnie bo to jest sprawa która nas czeka, to ty napisałeś, że w wyniku przestępstwa

dostałem zezwolenie na budowę,

Głos męski 1: nie, nie napisałem w wyniku przestępstwa, może tam pisać, że to znamiona, o znamiona, a przestępstwo a znamiona to są dwie różne rzeczy (...)" (vide k. 142 akt II K 696/19),

potwierdzającego zapamiętane przez T. P. stanowisko A. N. w tym przedmiocie, dodać należy, iż oskarżony przekazywał spostrzeżenia poczynione w czasie kilkugodzinnej rozmowy, ponad sześć miesięcy wcześniej, za naturalne uznać tym samym trzeba zniekształcenie śladów pamięciowych pod wpływem upływu czasu oraz emocjonalnego charakteru spotkania

Ad. 4

- oceniając wypowiedzi oskarżyciela posiłkowego i jego żony dotyczące świadomego i celowego zeznania nieprawdy w sprawie II K 696/19 przez E. P. (2), nie sposób nie odnotować, iż oskarżona, przesłuchiwana w powyższym postępowaniu w charakterze świadka, po pouczeniu o odpowiedzialności karnej za poświadczenie nieprawdy, istotnie zeznała, iż w trakcie spotkania w domu państwa N. w grudniu 2019r. oskarżyciel posiłkowy wprost oskarżył

jej i jej męża o wręczenie łapówki w celu uzyskania korzystnej dla nich, a podważanej przez niego decyzji administracyjnej, przytaczając jego następującą wypowiedź „(...) musieliście dać łapówkę, żeby dostać to pozwolenie (...)” (vide protokół rozprawy k. 16), przy czym zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje, by tego rodzaju sformułowanie padło ze strony A. N., zaprzeczył temu on sam i jego żona, protokoły odtworzenia nagrania spotkania i jego pisemnej transkrypcji nie pozwalają na przyjęcie wypowiedzenia cytowanych słów, okoliczności tej nie potwierdził nadto oskarżony (vide k. 164 i k. 292v-293);

analizując treść zeznań złożonych przez E. P. (2) przesłuchaną jako świadek na rozprawie w dniu 14 lipca 2020r. w sprawie II K 696/19 zwrócić wszakże należy uwagę na kontekst, w jakim padły zacytowane powyżej słowa mające stanowić przekaz wypowiedzi oskarżyciela prywatnego – cytat ten został bowiem poprzedzony zastrzeżeniami ze strony przesłuchiwanej, iż nie jest w stanie dokładnie zacytować słów A. N. z uwagi na upływ czasu, długi czas spotkania i wielość poruszanych

		<p>tematów, zapamiętała, iż nadal podtrzymywał on zarzut uzyskania przez oskarżonych pozwolenia na budowę w wyniku przestępstwa, odebrała to jako sugestię uzyskania decyzji w wyniku łapówki bądź namowy (vide protokół rozprawy na k. 16 od słów „ja nie pamiętam” do słów „sformułowania”</p> <p>mieć ponadto na względzie należy, iż oskarżona w pełni podtrzymała powyższą wersję w składanych w niniejszej sprawie wyjaśnieniach, kategorycznie oświadczając, iż mówiła wówczas prawdę, tak zapamiętała bowiem przebieg rozmowy (vide k. 159v, k. 291v)</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
x	3.5. Uniewinnienie	Pkt I	T. P. E. P. (2)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Ad. czyny I-III Zgodnie z utrwalonym w piśmiennictwie i judykaturze poglądem, wyrażonym między innymi w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2021r. w sprawie IV KK 586/19, „(...)immanentną cechą			

czynów z art. 233, 234 i 238 kk jest świadomość sprawcy, że zafałszowuje obraz rzeczywistości, (...) przekonanie sprawcy o prawdziwości jego zeznań lub zawiadomień wyklucza postawienie mu zarzutu pomawiania lub celowego wprowadzania organów ścigania w błąd (..) i nie ma tu znaczenia przyczyna, dla której tkwił on w nieprawdziwym przekonaniu (...)

„(...)Znamię „fałszywie oskarża” nakłada bowiem konieczność ustalenia, że zarzut stawiany przez sprawcę był zarówno obiektywnie, jak i subiektywnie nieprawdziwy. Sprawca musi zatem mieć świadomość jego nieprawdziwości. (por. A. Marek, kom. do art. 234 k.k. [w:] A. Marek, Kodeks..., LEX 2010). **(Konarska-Wrzosek Violetta (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. III)**

W analogiczny sposób ocenić należy znamiona przestępstwa z art. 233 § 1 kk. „(...) Chodzi tu o zeznanie nieprawdziwe zarówno pod względem obiektywnym, jak i subiektywnym. Jak słusznie wywodzi W. Z., obiektywna nieprawdziwość zeznania to jego niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, zaś subiektywna nieprawdziwość to

odzwierciedlenie tego stanu niezgodności w świadomości sprawcy (...)" (W. Zalewski, kom. do art. 233 k.k. [w:] Kodeks karny. Część szczególna, t. 2, red. M. Królikowski, R. Zawłocki, 2013).

Stosując powyższe kryteria do oceny zachowania obojga oskarżonych, nie sposób przypisać im sprawstwa zarzucanych aktem oskarżenia występów, z uwagi na brak znamion strony podmiotowej w postaci działania z zamiarem bezpośrednim.

Ad. czyn I

- T. P., kierując prywatny akt oskarżenia przeciwko A. N. o zniesławienie go w piśmie stanowiącym odwołanie od decyzji administracyjnej, powołał się na pomawiające go w jego odczuciu sformułowanie, iż decyzja ta została uzyskana w wyniku przestępstwa, skoro zaś została wydana na jego wniosek jako inwestora i była dla niego korzystna, to poczuł się tym samym oskarżony o dokonanie tego przestępstwa, zwłaszcza w kontekście uprzednich działań ze strony oskarżyciela posiłkowego, kwestionującego legalność i prawidłowość prac budowlanych wykonywanych przez oskarżonego na jego

nieruchomości;
jakkolwiek przedmiotowe odwołanie nie zawierało imiennego oskarżenia pod adresem T. P. ani wskazania konkretnego przestępstwa, w wyniku którego miałby on uzyskać kwestionowaną decyzję, sformułowanie zarzutu wydania zaskarżonego przeczenia w wyniku przestępstwa obok zarzutów rażącego naruszenia przepisów oraz bezprawnego niedopuszczenia strony do udziału w postępowaniu, mogło skutkować powstaniem u oskarżonego subiektywnego przekonania, iż sugestia dotycząca przestępstwa odnosi się do niego, zaś późniejsze wydanie wyroku uniewinniającego A. N. umotywowane brakiem podstaw do uznania słów użytych w odwołaniu jako odnoszących się do osoby oskarżyciela prywatnego (vide k. 37-41v), nie może skutkować uznaniem skierowanego przeciwko wymienionemu aktowi oskarżenia za fałszywy w rozumieniu art. 234 kk; per analogiam jako fałszywe należałoby potraktować oskarżenia kierowane przez A. N. wobec pracowników Starostwa Powiatowego w S., gdyż zainicjowane jego zawiadomieniem postępowanie nie doprowadziło do pociągnięcia tych osób do

odpowiedzialności (vide zeznania A. N. k. 294 od słów „ja napisałem” do słów „o przestępstwie”)

Ad. czyny II i III

-T. P. i E. P. (2), przesłuchiwani w charakterze świadków w sprawie II K 696/19, relacjonując przebieg spotkania mającego miejsce w drugiej połowie grudnia 2019r. po upływie odpowiednio sześciu i siedmiu miesięcy, przekazali treść rozmów prowadzonych przez nich z oskarżycielem posiłkowym i jego żoną w sposób odzwierciedlający zniekształcone upływem czasu i emocjonalnym przebiegiem spotkania ślady pamięciowe, z uwzględnieniem indywidualnych, subiektywnych spostrzeżeń, poczynionych podczas kilkugodzinnej wymiany zdań, która nie doprowadziła do satysfakcjonujących strony rezultatów, skutkując powstaniem przekonania o pozostawaniu każdej z nich przy dotychczasowym stanowisku;

oboje oskarżeni wskazywali przy tym na własną interpretację sugestii i aluzji ze strony oskarżyciela posiłkowego, w kontekście jego uprzednich starań o wstrzymanie prowadzonych na ich

nieruchomości prac
budowlanych,
kwestionowania ich
legalności i prawidłowości
stanowiących ich
podstawę decyzji;

wyrażane konsekwentnie
przez oskarżonych
przekonanie, iż zarzut
wydania decyzji w wyniku
przestępstwa, zawarty w
odwołaniu z 06 czerwca
2019r. i podtrzymany
w czasie grudniowego
spotkania u państwa N.,
o czym świadczą także
zapisy z odtworzenia
nagrania (k. 104 –
129, 135-138), odebrali
jako sugestię wręczenia
korzyści majątkowej w
celu uzyskania
korzystnego dla siebie
orzeczenia z naruszeniem
obowiązujących
przepisów, jakkolwiek nie
wyartykułowane
bezpośrednio przez
oskarżonego, lecz mające
postać insynuacji
interpretowanych
subiektywnie przez
skonfliktowanych z nim
sąsiadów, uniemożliwia
potraktowanie zeznań T.
P. i E. P. (2) w
postępowaniu o sygn.
II K 696/19 jako
świadomego działania z
zamiarem bezpośrednim
mającym na celu podanie
niezgodnych z prawdą
okoliczności na niekorzyść
A. N.

4. **KARY, Środki
Karne, PRzepadek,
Środki**

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Pkt II i III	Ad. pkt II i III - w konsekwencji wydania wyroku uniewinniającego,		

	<p>zgodnie z dyspozycją art. 632 pkt 2 kpk, koszty postępowania, w tym wydatki oskarżonych związane z ustanowieniem obrońcy, nie przekraczające sześciokrotności stawki wynagrodzenia za obronę z urzędu, zostały przejęte na rachunek Skarbu Państwa</p>
6. 1Podpis	